

STOFNETVÆRKET INVITERER: KOM OG TAL SAMMEN

I september 2014 inviterede ildsjælene i det nye 'Stofnetværket' til sit første åbne 'gå-hjem møde' i Gadejuristens lokaler på Frederiksberg. Her kunne brugere m.fl. sammen med sundhedsfagligt personale ganske uformelt i fællesskab drøfte narkotikarelaterede emner.

AF KATHRINE BRO LUDVIGSEN

Et nyt tiltrængt initiativ har set dagens lys: Stofnetværkets gå-hjem-møder. Det drejer sig om en række tilbagevendende gå-hjem-møder, som et lille netværk kaldet *Stofnetværket* har sat sig for at arrangere hver måned. Formålet med møderne er at skabe et forum, hvor brugere, pårørende, professionelle, embedsfolk, politikere og andre interesserede kan mødes og debattere forskellige aktuelle emner på stofmisbrugsområdet. En af arrangørerne, Sune Kehlet, siger: *Ideen er, at de forskellige steder, der er i berøring med stofbrugere/stoffer, får mulighed for at mødes, udveksle erfaringer, tale sammen og lære hinanden bedre at kende. Tanken er, at vi vil arrangere et oplæg eller et debatpanel hver gang, som kan lokke folk herhen, og som kan starte debatten.*

Stofnetværket sørger således for at have nogle oplægsholdere på den første 1½ times tid, hvorefter der er debat og spørgsmål på tværs af de fremmødte deltagere. I pausen serveres drikkevarer og lidt snacks.

Stoflære for professionelle

Det første gå-hjem-møde løb af stabelen d. 17. september 2014 og havde overskriften *Stoflære*. Her fortalte tre brugerrepræsentanter i et panel om nogle af de mest anvendte gade- og netstoffer fra såvel et brugerperspektiv som et sundhedsfagligt perspektiv. Paneldeltagerne var BrugerForeningens formand Jørgen Kjær, formand for Brugernes Akademi Anja Plesner Bloch, læge Christin Hvidt samt en anonym deltager kaldet Kenneth. Jørgen og Anja fortalte om de mere klassiske stoffer, mens Kenneth fortalte om psychedelia.dk, egne erfaringer med forskellige psykedeliske stoffer og om at bruge stoffer rekreativt i fritiden og ellers passe arbejde, hverdagsliv mv. Tilhørerne stillede flere spørgsmål om brugen af de forskellige stof-

fer. Svarene gav en større forståelse for, hvad stofferne betyder og gør for dem, der bruger dem. Ligesom det gav indblik i, hvordan brugerne navigerer i et illegalt marked, hvor erfaringen med køb af gadedroger er, at 60 % - 70 % af stofferne er forurenede / 'cutter'.

Behandlingsbarrierer

Stofnetværkets andet gå-hjem-møde foregik d. 22. oktober 2014 og havde overskriften *Når behandling bliver umulig*. Til dette arrangement fortalte tre brugere, Tina, Morten og Anja om deres erfaringer med, hvor svært det kan være at få hverdagsliv og behandlingstilbud til at hænge sammen. Morten, en ung studerende, fortalte om de barrierer, han oplevede i behandlingssystemet, som både gjorde det svært at passe sit studie på universitetet og umuligt at benytte behandlingstilbuddet optimalt. Han var tilknyttet heroinbehandling, som generelt havde forbedret hans situation væsentligt og lettet hans økonomi. Men kravet om det to-gange daglige fremmøde i behandlingsscenteret var ikke foreneligt med undervisningsskemaet på det universitetsstudie, han havde påbegyndt. Han havde forsøgt at få lov til at få udleveret den lægeordinerede heroin på andre tidspunkter for at kunne følge sit skema på universitetet. Det havde ikke været muligt. I stedet var løsningen blevet, at han enten skippede undervisningstimer om morgenen eller om eftermiddagen for at nå det ene udleverings-tidspunkt. Derudover havde han fået lov til kun at møde én gang dagligt, men blev så nødt til at tage den fulde dosis medicin på en gang, når han mødte op i behandlingsscenteret. For at det ikke skulle vælte ham omkuld (kokse), måtte han holde sig fysisk og mentalt aktiv: Han kunne fx ikke sætte sig ned i toget på vej til universitetet eller på anden måde tillade sig at slappe af. Heldigvis fandt han sine fag så spændende, at det

holdt ham vågen i timerne, som han sagde med et lille glimt i øjet. Løsningen var imidlertid ikke langtidsholdbar. Uddannelsen havde praktikperioder, som måske ville ligge længere væk end afstanden mellem universitetet og behandlingscenteret. På universitetet havde han fortalt om sin situation og fået opbakning og støtte af sine undervisere. Han ønskede imidlertid ikke, at praktikpladsen skulle vide noget: *Jeg vil ikke ødelægge alle fremtidige karrieremuligheder.* Derfor synes han, at hans eneste reelle mulighed er at 'tvinge sig selv' behandlings- og stoffri. Planen indeholder imidlertid en stor risiko for, at det hele vil vælte for ham, og at han vil miste det, han har opnået med heroinbehandling: nemlig stabilisering uden illegalt brug, forbedret livssituation og økonomi mv. og en plads på universitetet.

Tinas indlæg handlede om hendes kamp for at komme i metadonbehandling. Behandlingsstedet tilbød hende Buprenorfin, som hun ikke ville have, fordi hun havde erfaring med at blive syg af det. Hendes ønske om at komme i metadonbehandling blev imidlertid mødt med et udsagn om, *at hun ikke skulle tro, hun kunne få en gratis skævert.* Hun så derfor i en periode ikke andre muligheder end at skaffe metadon selv illegalt. I denne periode dør hendes kæreste af en overdosis. Tina vender tilbage til behandlingssystemet for at få hjælp, denne gang et nyt sted, og efter en lang kamp med ophobning af tilstødende problemer (fx hjemløshed, dårlig økonomi, lavt selvværd mv.) kommer hun i metadonbehandling, hvor hun stabiliseres og begynder at få styr på sin situation. Tinas historie genkendes af flere blandt tilhørerne. De genkender oplevelsen af ikke at have mulighed for indflydelse på egen behandling og følelsen af ikke at blive inddraget i beslutningerne. Oplevelser, der får folk til at tænke: *fuck jer – det er bare nemmere i en papkasse,* som en af brugerne udtrykker det.

Nødvendige bidrag

Brugernes erfaringer giver stof til eftertanke. Det er både nødvendigt og forfriskende, at brugerne selv får taletid. Brugerperspektivet bliver foldet ud af brugerne selv, hvilket på mange måder er tiltrængt: Hvad er det, brugerne egentlig har brug for hjælp til? Hvordan ser stofbrug ud fra deres synsvinkel? Hvad betyder det, når systemet kræver dagligt fremmøde på klinik-

kerne/centre, og hvordan spiller det ind på disse menneskers hverdag uden for behandlingsstederne? Hvordan navigerer brugere i behandlingssystemet, når kravene, der stilles, opleves som barrierer for de drømme og mål, brugerne har for deres fremtid? Hvilke valg giver vi dem mulighed for at vælge imellem, og viser systemet nok respekt og lydhørhed for brugernes erfaringer og synsvinkler? Kan vi finde på bedre løsninger sammen?

Stofnetværket har formået at skabe et forum, hvor brugerne får mulighed for at komme til orde og blive taget alvorligt, simpelthen fordi der bliver lyttet til dem – de har mikrofonen så at sige. Men også behandlerne kan komme til orde og bidrage med deres perspektiv og på den måde give brugerne en større forståelse for deres arbejde, valg og handlemuligheder. Både brugere og professionelle stiller spørgsmål til hinanden med en nysgerrighed, der gør det muligt at få lydhørhed og sammen reflektere over, hvilke andre løsningsmodeller, der kunne tages i brug. Det er mit indtryk, at alle deltagere har mulighed for at gå fra disse arrangementer med nye input og en større forståelse for andre perspektiver og synsvinkler, hvis man vel og mærke er åben for andre måder at se tingene på. Stofnetværkets arrangementer kan på den måde, være med til at bygge bro mellem det offentlige-/behandlingssystemet - og klienterne/brugerne. Sune Kehlet siger: *Vi håber, at vores gå-hjem-møder vil gøre fremtiden bedre på det her område.* - Og forbedringer bør vel altid hilses velkommen!?! ■

FAKTA OM STOFNETVÆRKET

D. 19. november 2014 havde Stofnetværket et gå-hjem-møde om narkotikarelaterede dødsfald, som vi ikke har nået at referere hér, men følg med på <https://www.facebook.com/stofnetvaerket> eller www.tinyletter.com/Stofnetvaerket.

Netværksmøderne har hidtil været afholdt hos Gadejuristen, men det har været så stor en succes, at Stofnetværket i skrivende stund er på udkig efter større lokaler.